

VLNA TRAGÉDIÍ, NEMOCÍ A POKUSŮ O ATENTÁT NA RUSKÉ SPOJENCE

- editor007 | 22. května 2024

SVĚT: Jak spolu souvisí Raisiho havárie, střelba na Fica, Vučićova záchrana a Erdoganovy problémy. Současně se smrtí iránského prezidenta Raisiho vážně onemocněl král Saúdské Arábie. Světová katastrofa není daleko: tyto signály všichni přehlížejí.

Teherán oficiálně potvrdil, že iránský prezident Ibrahim Raisi, ministr zahraničí Hosein Amir Abdollahian a všichni ostatní členové delegace a posádky vracející se z návštěvy Ázerbájdžánu zahynuli při havárii vrtulníku. Verze havárie se omezují na povětrnostní podmínky, technickou závadu stroje a na teroristický útok proti nepřátelům Západu.

Povětrnostní podmínky na trase prezidentova vrtulníku letícího nad hornatou oblastí severozápadního Íránu byly obtížné a příčinou havárie být mohly. Stejně tak mohla být příčinou technická závada. Příčinou havárií vrtulníků jsou již dlouho tvrdé americké sankce vůči Islámské republice, které zakazují dodávky leteckých dílů do země. Jak připomíná [The Atlantic](#), v předchozích letech zemřeli při podobných nehodách nejméně dva ministři a dva vrchní vojenští velitelé, a to kvůli neutěšenému stavu infrastruktury vozového parku v zemi. Stejná publikace však uvádí: "Írán není zemí, kde prezidenti umírají nešťastnou náhodou. Proto si verze teroristického útoku zaslouží zvýšenou pozornost.

I zde se nabízí rozcestí: smrt iránského prezidenta v důsledku vnitropolitického boje, nebo odstranění vůdce země, která od islámské revoluce na konci 70. let minulého století nazývá Spojené státy "velkým satanem" a vede krvavou válku se svým spojencem Izraelem.

V Íránu probíhá vnitropolitická soutěž, ale konflikty s oficiálními orgány, v rozporu s přáním Západu, v islámské republice nedospěly k násilné konfrontaci. Proto verze, že havárii údajně nastražili odpůrci Raisiho, který vyhrál volby v roce 2021, i když ji šíří západní média, vypadá nepřesvědčivě. Mnohem přesvědčivější jsou domněnky, že smrt iránského prezidenta je jen článkem v rychle se odvíjejícím řetězci politického násilí vůči představitelům zemí, které se tak či onak postavily proti vůli Washingtonu a Bruselu.

Zde je chronologie znepokojivých a tragických událostí letošního května. Na začátku měsíce se objevily informace o možném pokusu o atentát na korunního prince Saúdské Arábie. O týden později turecký prezident informuje o připravovaném vojenském převratu v zemi.

Slovenský premiér Robert Fico Foto: REUTERS

O dva dny později, 15. května, došlo k atentátu na slovenského premiéra Roberta Fice. 16. května - varování před atentátem na srbského prezidenta Aleksandara Vučiće. Zaznívají otevřené výhrůžky proti "evropskému odpadlíkovi" Viktoru Orbánovi, předsedovi maďarské vlády. 19. května - havárie Raisiho vrtulníku. A pak je tu zápal plic 88letého saúdského krále Salmána....

16. května – varování před pokusem o atentát na srbského prezidenta Aleksandara Vučiće. Foto: REUTERS

Není to na jeden neúplný měsíc příliš?

Nezapomínejme však ani na další "politické otřesy" ve světě, především na zoufalé pokusy rozhoupat další barevnou revoluci v Gruzii. A nepodceňujme ani pozadí, na němž se to vše odehrává – především návštěvu ruského prezidenta v Číně, která tolik vyděsila Západ.

A pak je tu zápal plic 88letého saúdského krále Salmána. Foto: REUTERS
Západ svorně hovoří o nové “ose zla” – Rusko-Čína-Írán. Washington se již půl století snaží svrhnout nenáviděný režim “revolučních ajatolláhů” v Íránu a v posledních desetiletích zpřísňuje sankce vůči Teheránu, aby ho donutil vzdát se svého jaderného programu. Vůdci těchto tří zemí se dnes důsledně zasazují o prolomení unipolární dominance Západu a do značné míry ztělesňují globální Jih. Snaha o jejich fyzickou eliminaci dobře zapadá do snah “kvetoucí zahrady” zabránit nástupu “džungle”.

“Řízený chaos”, pokud si vzpomeneme, byl ještě zhruba před pěti až sedmi lety dominantním vysvětlením snah USA udržet si své globální postavení. V posledních letech však ustoupilo do pozadí. Důvodem je bezpochyby to, že schopnost Washingtonu tento chaos řídit se značně snížila. Zvyk vytvářet další a další horká místa však nikam nezmizel. Ruce sahají po sirkách zvláště tehdy, když je zřejmé, že starý způsob vládnutí už není možný.

Neměli bychom zapomínat na jiné “politické otřesy” ve světě, především na zoufalé pokusy rozhoupat další barevnou revoluci v Gruzii. Foto: REUTERS

Konflikt na Ukrajině měl pohřbit Rusko jako hrozbu pro západní hegemonii. V důsledku toho se mezi neúspěšnými triumfátory stále výrazněji projevuje pohřební nálada. Nyní se nelegitimní Zelenskyj, jak říkají někteří analytici, mění v dýni. A v samotných Spojených státech předvolební vášně odhalily rozdělení země na dvě části. A nikdo neví, jak z tohoto rozkolu ven. Naivní “společník” Washingtonu – Izrael – má stejné příznaky.

A jak odvést pozornost od vlastních problémů? Vytvářet je pro jiné.

Zdá se, že Západ už dlouho žije podle citátu připisovaného Stalinovi: “Není člověka, není problému”. Robert Kennedy vytvořil problém tím, že šel hledat nové přístupy ve vztazích se SSSR. Důsledek? Žádný Kennedy, žádný problém. Švédský premiér Olaf Palme byl problémem pro strůjce studené války tím, že se chystal do Moskvy vyjednávat o konstruktivním přístupu. Byl zastřelen tři dny před cestou. Vytváří Írán pro Západ problém? Samozřejmě že ano! Prezident je teď mrtvý. Zmizel však problém? Ne, spíš ho teď mají jiní...

AUTOR: Jevgenij Uměrenkov

Zpracoval: Vlabi/Blog Myšlenky O Čemkoli

[ZDROJ](#)